a Et figura. q̃d importēt hec xba defīniat ṗdi. ꝯſtitutio ſepe. ꝭ. de x. ſig. q̃ ſumme fuit incerta ꝓpt̃ iſtã vt ibi no. in. i. glo.
b Pñtia. ꝯcoꝛ. de of. le. c. pe. in fi. li. vi. ad idē. C. de ſacroſan. ec. ſancim⁹. i. ꝛ. ij. ꝛ. l. vl. in fi. C. de tranſac. l. vl. in pn̄.
c Pendētia. ꝯcoꝛ. ꝭ. de ſeq̃ſ. poſ. c. i. de ꝓba. c. i. de re iu. c. i. de ſen. ex. c. i. in fi. fuit aũt h̄ dictũ de pendentib⁹ p ap. q2 q̃ ad ea nõ ſufficeret verbuꝫ pñtia p id quod no. in ṗdi. l. ſancim⁹. i fi. ꝛ ꝓpterea q̃ no. s. de ele. licet canon. et q̃ no. cõpoſt. ꝯ cõſti. cogſcētes q̃ quaſi ad lr̃am ponit guil hel. in ſpe. de ap. §. ꝯ officio. x. q̃d ſi dum cauſa pdato tñ ꝙ hec verba nõ fuiſſent expſſa. q2 tñ ꝯſtitutio iſta dat moduꝫ ꝓcedendi tñ ꝯ ſui natura reſpiciebat pēdētia q̃ ad facienda. vt no. i ṗ. dec. licꝫ canõ

strepitu iudicij ꝛ figura[a].
Volentes non ſolũ ad futura negocia ſed ad pñtia[b] ꝛ adhuc etiã p appellationē pēdentia[c] hoc extēdi. Clemens quintus in concilio vienenſi.

De foro competenti.

Q Vãuis[d] ſacr̃ canonibus[e] ſit generalit̃[f] interdictũ. ne quis eps iuriſdictionē[g] i dioceſi exerceat aliena. nos tñ epis[h] q̃ a ſuis ſedibus ꝓteruia[i] impioꝝ[k] expulſi[l] nõ audēt ꝓpt̃ metũ pſeq̃ntiũ[m] i ſuis ciuitatib⁹ ꝟ dio. aut earũ[n] pte aliq̃ reſidere. nec iuriſdictionem ad ſe ſpectãtē p ſe vl̃ p aliũ[o] inibi[p] exercere. ne iuria i eoꝝ expulſione ipſoꝝ irrogata eccl'ijs[r] hoc ꝓtextu remaneat ip' uita. duriſsimu indulgēdũ[s]. vt i dioceſibus alienis i ciuitatib⁹ videlicet vel locis inſignib⁹[t] ſuis eccleſ ijs viciniorib⁹[v] in quib⁹ poterunt ſecure morari ꝛ iuriſdictionem[x] ſuam libere exercere poſſint[y] ꝯtra ſuos expulſores[z] et eoꝝ in hac pte ꝯſiliarios[a] et fautores[b] dũmõ ciuitates vel loca[c] hmõi eiſdeꝫ expulſorib⁹ ꝯſiliarijs ꝛ fautorib⁹[d] ſint ſecura[e] ꝛ ipi[f] pſonalit̃ vl̃ ad domũ[g] ſi hoc tute fieri valeat. alioq̃n[h] publice i eccl'ia cathedrali[i] loci

Q Vamuiſ. Caſuſ. cõcedit ꝯciliuꝫ certo caſu epis expulſis a ſuis ſedib⁹ ꝙ in locis aliarũ dioceſum ſeruata forma quã limitat poſſint ꝓcedere ꝯ expulſores ꝯſiliarios ꝛ fautores. et int̃ ſubditos ius dicere. Et ṗmo ſtatuit de ꝓceſſu faciēdo cõtra expulſores ꝯſiliarios ꝛ fautores. ſecũdo de iuriſdictione alias int̃ ſubditos exercēda. tertio de licētia dioceſanoꝝ petenda. q̃rto de fide adhibēda verbo ipſoꝝ epoꝝ. q̃nto de ſuffragio vicinoꝝ epoꝝ. ſexto ꝓteſtat̃ de iure pſidētiũ locis vbi tales epi iuriſdictionē exercēt. ſcd̃a ibi eiſdē. tertia ibi volumus. q̃rta ibi ſanc. q̃nta ibi eorundē. ſexta ibi p ṗmiſſa. Et q2 in vieneñ. ꝯcil. plures erãt epi a ſuis ſedib⁹ expulſi ꝛ maxime italici. vt mediol'. ꝛ vincē. ꝛ aliq̃ alij illis inſtãtib⁹ fuit hec cõſtitutio ꝓmulgata.
e Canonib⁹. ix. q. ij. epm. ꝛ duob⁹. c. ſe. vij. q. i. placuit. ij. ꝛ. c. ſe. ꝛ no. ꝓ generali allegatione de q̃
f Generalit̃. vt clari⁹ pateat dixi de coba. cle. ꝛ mu. vſa. exceptio ṗmittit regulã generalē ſi. vt li. ñ ꝯte. q̃n. in pn̄.
g Iuriſdictionē. ꝯtentioſam de illa q̃ ꝯſiſtit in excõicãdo et abſoluēdo ꝛ in collatiõe bñficioꝝ ꝛ delegatione cauſarũ. dic vt no. de of. dele. nouit. celebrare põt etiã ibi cũ altari viatico. de ṗui. c. fi. li. vi. ſed an cũ pontificalib⁹ dicã. ꝭ. ꝯ ṗui. c. ij.
h Epis. ſecus de inferiorib⁹. In electis tñ ꝯfirmatis idem puto. de ele. tranſmiſſa. de tranſac. c. i. ꝛ. ij.
i Proteruia. i. crudelitate vel terribilitate. i greciſmo verſus. Improb⁹ eſt aliq̃s verbis factiſq3 ꝓteruus.
k Impioꝝ. etiã fideliũ. ꝛ de iſtoꝝ pena. ꝭ. de pe. ſi q̃s ſuadē
l Expulſi. vij. q. i. paſtoralis. ꝛ. c. ſciſcitaris. iij. q. vi. te.
m Perſeq̃ntiũ. q̃n h̄ quippe. xvij. q. iiij. ſi q̃s deinceps. pſecutionē fugere liceat nec ne plene in textu ꝛ i gl. vij. q. i. §.
n Aut earũ pte. q2 no h̄ tũc. de renũ. niſi. §. ꝓpt̃ maliciã. mine ptis ꝯtinet̃ dimidia. de deci. c. ij. §. i. li. vi. cum ꝯcoꝛ. ne aliq̃s crederet h̄ ſic ſumi iõ ſubdit aliq̃. ſi ḡ in aliq̃ etiaꝫ minima pticula dioceſ' ꝓprie ſecure morari ꝛ ꝓcedere põt nõ eſt locus ꝯſtitutioni p hãc lr̃am ſtat̃ tñ ipſi⁹ aſſertioni ſup h̄ vt ſeq̃tur. ꝭ. Quid ſi in aliq̃ loco dioc̃. ſue tñ exēpto ſecur⁹ manere ꝛ ꝓcedere poſſet ꝛ ibi de facto recipit̃. querit̃ an poſſit ibi ſedere ꝓ tribunali. videt̃ ꝙ nõ. xviij. q. ij. luminoſo. de of. oꝛ. cum eps. li. vi. ꝓ⁹ ꝛ ꝯ. ꝭ. de ṗui. c. ij. Dico p hãc lr̃am ꝛ p ṗdic. c. luminoſo ad fi. niſi in abbate ꝛc̃. ꝙ ex quo ibi recipit̃ ibi ſedere poterit. Nam ſi hec ꝯſtitutio dat ſibi licētiã ſedēdi in loco nõ ſubdito alteri⁹ dioc̃. fortius in nõ ſubdito ſue dioc̃. q̃ etiam q̃ ad aliq̃ ſubditus eſt. vt in ṗdi. decre. ij. ꝭ. de ṗui. ꝛ tũc p hãc litteram ſedere nõ poterit in alia dioc̃.
o Per aliũ. ḡ ſi p aliũ põt in ꝓpria. nõ ꝓcedet in aliena.
p Inibi. in aliq̃ pte dioc̃. ꝓprie.
q Exercere. ꝯ illoſ. ꝭ. §. ſane.
r Eccleſijs. q̃ſi innuat epm iniuriã eccleſie vendicare poſſe ſed nõ ꝓpriã. de h̄ ij. q. vij. ſi q̃s ḡ. ꝛ. c. ſiq̃s ab epo. s. ꝯ male. c. i. de pe. romana. li. vi. ꝛ p Inno. de x. ſig. ex pte.
s Indulgendum. olim eni h̄ ñ licebat. vñ dixit vin. ꝯ ꝓcu. petitio. in fi. i. glo. ꝙ eps expulſus ñ poſſidens iuriſdictionē exercere ñ poterat. alle. xi. q. i. ſi q̃ſq3. de ꝯdi. i. h̄ ḡ facit q̃d p⁹ cum ſcripſi q̃ fi. ſunt le. p venerabilem. §. rationibus ſup verbo loco.
t Inſignibus. quod expone vt de reſcrip. ſtatutum. poſt prin. lib. vi.
v Viciniorib⁹. ꝯcoꝛ. s. de ele. vbi periculũ §. porro. li. vi. in viciniori ḡ id faciat ſiue ſit ciuitas ſiue locus inſignis.
x Et iuriſdictionē. iſta duo requirunt̃ ꝯiũctim habitatio ſecura ꝛ liberũ iuriſdictionis exercitiũ per hanc copulam req̃ritur ꝛ tertiũ ꝙ locus ſit ſecurus citatis vt ſequitur.
y Poſſint. tolle litteram. ꝭ. libere ꝓcedere.
z Expulſores. tales cenſentur etiam qui venientem nõ admittunt. ff. de acq̃. poſ. clam poſſidere. §. q̃ ad nũdinas.
a Conſiliarios. eſt conſiliũ ꝛ fauoꝛ qui adijcit ad delictum et qui non adijcit. de pe. felicis. §. illud. li. vi. ꝛ vterq3 tenetur ſed primus plus vt ibi. quõ autem de fraudulento cõſilio dato circa delictum quis obligatur ei contra quē non ei cui dedit no. de regu. iur. nullus ex conſilio. li. vi.
b Fautores. vide quod dicam. ꝭ. de pe. ſi quis ſuadente. in princi.
c Loca huiuſmodi. viciniora quibus habitare ꝛ ius dicere poſſunt.
d Fautoribus. non dicit vel iſtorum ꝓcuratoribus quia in his arduis non cogitur quis ꝓcuratorem dare. de hoc de ꝓcura. querelam. v. q. iij. ſi egrotans.
e Secura. vide quod dicam. ꝭ. de re iudi. paſtoralis. x. piſana. ꝛ ſuper hac ſecuritate non ſtatur verbo epiſcopoꝝ. vt. ꝭ. dicam. ꝛ debent eſſe ſecura etiam quo ad iter. vt lite non conteſta. accedens. ij.
f Et ipſi. expulſores conſiliarij vel fautores ꝛ tolle litteraꝫ citati fuerint que eſt. ꝭ.
g Domum. habitationis. facit cle. s. de electio. cauſaꝫ. §. i.
h Alioquin. i. ſi perſonalis citatio vel ad domum tute fieri non poteſt.
i Cathedrali. ꝯcoꝛd. predi. decre. cauſam. ꝛ eſt hoc ſpecialiſſimũ. ꝛ facit quod dixi. s. titu. proxi. dudum.
a Dicto modo. perſonaliter ad domum habitationis vel i eccleſia cathedrali domicilij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

b Ut. tolle litteram .j. citent vel citari faciant ⁊c̄.
c Diebus. n̄ videt̄ ergo ſufficere ꝙ vna die fiat citatio. duo autem ſufficiant. quia pluralis eſt locutio ⁊c̄. de p̄bē. ſ cui li. vi. ij. rn̄. j. de regu. iu. pluralis. li. vi. tutius tamen eſt ꝙ fiat tribus diebus. ō cle. nō reſi. ex tuc. xxiiij. q. iij. de illicita.

vel domicilij eorūdē citati fuerint libere ꝓcedere ꝓut iuſticia ſua debit. Si vero dicti ep̄i auſi n̄ fuerint hmōi ſuos expulſores vł eoꝝ ꝯſiliarios aut fautores dicto modo citare vł ipſi malicioſe impedimētū p̄ſtiterint ne potuerint ſic citari. licitū ſit eiſdē ep̄is vt expulſores ꝯſiliarios ⁊ fautores eoſdem diebus aliqbꝰ dn̄icis vel feſtiuis cū pp̄ls ꝯuenerit ad diuina vt ſic facta citatio ad eoſ ꝑuenire veriſimiliꝰ p̄ſumat̄ citent vel citari faciāt publice i eccleſijs ciuitatū vel locoꝝ inſigniū p̄dictoꝝ ⁊ ꝓcedāt dein de ꝯtra ipſos ſi citati talit̄ ſtatuto ip̄s ꝑemptorio termīo cō

d Feſtiuis. ſpāł caſus q̄ fit citatio die feriato ꝯ id. ſ. de fe. c. i. ⁊ vl. in p̄n. C. de fe. l. fi. ⁊ ratio huius ſtatim ſequit̄. Aliq̄ n̄ curant an fiat citatio nis p̄ceptū vel citatio die feriato. ſ3 an fiat ad diem feriatu3 ⁊ tūc etiā diſtinguūt an citet̄ ⁊ compareat an vt rn̄deat. de q̄ ſatis ſcripſi in p̄. de. cre. vl. de fer. in p̄n. et Guil. in ſpe. de cita. §. i. v̄. ite3 excipit̄ ꝙ citatio fit ad diem et. v̄. ſeq.
e Ad diuina. q̄d ſi ꝯueniſſent ad audiēdum verbū dei ſatis puto ſatiſfactū ꝯſtitutioni ꝑ id qō ſequitur ⁊ q2 p̄dicatio verbi dei i diuinis includitur. fa. de of. or. inter cetera. ⁊ ſic in loco īnēdicto hec citatio fieri nō poterit. de ſen. ex. rn̄ſo. ⁊ facit qō ſcripſi poſt hoſt. de clam. deſpon. c. fi.
f Veriſimiliꝰ. q̄ ſi fieret alijs die vł loco ſuꝑ v̄bo eccl'ijs
g Preſumat̄. non eſt p̄ſumptio iuris ⁊ de iure que dicit̄ fictio reciperet eni ꝓbationē ꝯtrariam. q̄ ma. acc. poſ. c. fi.
h Eccleſijs. non repetit cathedralibꝰ ꝓpter verbū locorū ꝙ ſubmittit. ⁊ eſt ſi. j. de ſen. ex. c. i. ⁊. ſ. ti. ꝓxi. c. i.
i Competenti. de ap. cum ſit.
k Eiſdem. expulſis.
l Indulgemus. in duobꝰ ꝯſiſtit hec indulgētia q2 ſubditoſ trahunt inuitos ⁊ quia ſufficit dyo. licentiā petere ⁊ h locum habet in expulſis. Alij v̄o int̄ ſubditos volētes in alioꝝ dio. de licentia dioc̄. ius dicere poſſent vt ſatis ſcripſi de offi. le. nouit ſuꝑ. i. glo. Inter inuitos nō. de of. or. cū ep̄s. li. vi.
m Subditos. etiam laicos in his que de iure vel ꝯſuetudine ſpectant ad foꝝ ipſoꝝ. de excep. c. ij. li. vi. Inter nō ſubditos ergo q̄ ꝓrogare vellent iuriſdictionē ipſiꝰ nō habita lic3 petita dioceſani licētia iudicare non poſſent ꝑ hanc lr̄am per quam idem puto ſi alter ſolus eſt ſubditꝰ ſit reus vel actor. cuiꝰ aduerſariꝰ nō ſubditus ibi litigare ꝯſenſit cū hoc ius preiudiciale ⁊ exorbitās a iure cōi non ſit dilatandū. de reg. iur. q̄ a iure. li. vi. fortius ſi diſſentit ſi dixiſſet ō ſuis ſubditis tūc potuiſſet de ſubdito etiā inuito actori nō ſubdito iuſtiſiciam facere. Iſta tamen littera ſic late poſita comp̄hendere etiam videtur eos q̄ non ratione domicilij ſed delicti vel ꝯtractus ſubditi ſunt quod non puto fuiſſe de mente nec talis proprie ſubditus dicitur licet ſortiat̄ forum quo ad caſum illum.
n Patiantur. ipſi ſubditi.
o Morā traxerint. in h dr̄ h dictū a p̄ce. nā ibi ꝓcedit i loco viciniori. h nō curamꝰ an alr̄ locus inſignis ſit vicinio dūmodo iſte nō diſtet vltra duas dietas vt ſequitur.
p Dioceſibꝰ. vel ipſarū parte. vt. ſ. in p̄n.
q Omnimodā. tp̄alē ⁊ eccleſiaſticā ſp̄ualē ciuilē ⁊ criminalem etiā ſi depoſitionē bn̄ficij vel ordinis exigat. ꝑ iſtud enim oīmodam ſatis patet ꝙ iuriſdictio ſumit̄ hic vt genus comp̄hendens etiā merū ⁊ mixtū imperium. ff. de iuriſdi. om. iudi.

l. iij. ⁊. iiij. exigentibꝰ ergo culpis incarcerare poſſet. de ſen. ex. vt fame. e. ti. ſi clericos. li. vi. de pe. q̄uis. e. li. Item per hanc lr̄am puto ꝙ nedum ſm̄ ius cōmune ſed etiam ſm̄ ꝯſtitutiones ſuas poſſit inter ſubditos iudicare ſiue ꝯſtitutiones ordinent litem ſiue decidant caſus vel puniant dūmodo caſus decidēdi vel puniendi intra ſuā dio. euenerint vt hec ſit mens ꝙ iuriſdictionem quam in dioce. exiſtens inter ſubditos exerceret exercere poſſit hoc caſu. ſ3 certum eſt ꝙ exiſtenſ in dioc̄. non iudicaret vel puniret ſubditos ſm̄ ꝯſtitutiones ſuas de actibus cōmiſſis extra dioc̄. de ꝯſti. c. ij. li. vi. ergo nec illō facere poterit extra dio. exn̄s

petēti coram eiſdē epiſ noluerit cōparere ac ſi citati legitīe aliās extitiſſent. Eiſdē etiā epiſ indulgemꝰ vt inter ſuoſ ſubditos ne ob defectū iuſticie diſpendiū aliqō patiant̄ poſſint in dio. alienis in qbꝰ morā traxerint. dūmō ꝑ ſe vel ꝑ alium hoc i ſuis ꝓprijs dioceſibꝰ facere nō audiāt vel nō poſſint iuriſdictionē ſuā oīodā exercere. ita tn̄ ꝙ ſubditi q̄ expulſores vel coꝝ fautores aut ꝯſiliarij nō fuerit vltra duas dietas a fine ſue dio. nō trahāt̄ Volumꝰ inſuꝑ vt an̄ oīa a dioceſanis locoꝝ in qbꝰ moram traxerint petant licentia3 in premiſſis. qua3 ſi obtinere

r Exercere. etiam ꝑ alium dūmodo in loco illo moram trahat. ad hoc. ſ. ꝓxi. rn̄. ibi citari faciant. de reg. iu. nō poteſt. lib. vi.
s Non fuerint. q̄ſi hi q̄ tales fuerūt poſſint vlteriꝰ trahi. nā ſi ꝓceditur ꝯ eos vt expulſiōis culpabiles ſatis eſt ꝙ locus ſit vicinior licet vltra duas dietas vt. ſ. ſed ſi ad petitionem alioꝝ citant̄ videt̄ ſufficere ꝙ ep̄s ibi moretur licet locus diſtet vltra duas dietas ⁊ hoc durū eſt ſm̄ ꝙ poſſent trahi vlt̄ quattuor dietas. Si ḡ h intendit littera debuerat aliquam metam adijcere. puta ꝙ tunc licet vltra duas. non tamen vlt̄ quattuor trahi poſſet vt ſepe facit curia romana maxime in litteris ꝯſeruatorijs.
t Dietas vulgares. de hoc ſatis de reſcrip. nōnulli.
v A fine. ꝯcor. de reſcrip. ſtatutum. §. cum vero. li. vi.
x Non trahantur. quod intelligo etiā ſi. j. illas de facto trahi non poſſint.
y Ante omnia. non valet ergo proceſſus factus licentia nō petita. ſi. de ele. ꝓuida. li. vi.
z Dioceſanis. ꝑ dioc̄. intelligo eos q̄ hn̄t in loco ep̄alem iuriſdictionē vel q̄ſi. facit fi. c. ⁊ qō ibi dicā qō intelligo ſi eā ſic hn̄t ꝙ dioc̄. ep̄s illā exercere nō poſſit ibidē. alias ſi dio. poſſet licet ⁊ illi poſſint ſemꝑ ep̄s requiret̄. Sed an officialis ep̄i dare poterit hanc licentiā vel ſufficiet ab eo peti. nō puto ex generali officialatu. facit de tem. or. cum nullus. ij. rn̄. lib. vi. eo lib. de of. vi. c. ij. ⁊. iij. ⁊ maxime preſente ep̄o. de of. or. romana. in fi. e. li. per quā videt̄ ep̄m requirendū ſi eſt in dioc̄. vel circa illam. Sed quid ſi multum diſtat nec eſt ibi officiał a quo poſſit haberi videt̄ de mēte ꝙ facta req̄ſitiōe apud locum habitationis hoc poterit. facit. ij. q. vi. biduum. ſ. e. cō. de ele. cauſam. ff. de iudi. ſi longius. ⁊ facit qō no. de reſti. in integ. tū ex litteris. in fi. Capitulū aūt vacante ſede hāc licentiam dare poterit vel ſufficiet illam ab eo peti. fa. fi. capl'i et p̄di. decre. cum nullus. §. ij. ⁊. j. de here. c. i. ⁊ qō ibi dicam.
a In premiſſis. ꝑ hoc puto ꝙ etiam primū caſum includat qui eſt de premiſſis. Sed nunquid ſufficiet generalis petitio ſc3 ꝙ poſſet contra expulſores ꝓcedere ⁊ inter ſubditos ius reddere puto ꝙ ſic graue enim eſſet i ſingulis ꝑſonis vel cauſis licentiam petere. dico tamen ꝙ ſi de ſpeciali cauſa fuit petita licentia ſiue data fuerint ſiue denegata. pro alia cauſa debebit peti.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a ¶ Nequerint. ꝯcoꝛ. ꝭ. de ſepul. dudū. ꝟ. ſi ꝟo. ꝫ. de reg. licꝫ et ſatis eſt ꝑ hāc lraꝫ ꝙ neqͭ hr̄e licentiā ſiue qꝛ denegaꝛ ſiue quia petita ⁊ expectata nō daꝛ. facit de ap. ab eo li. vi.
b ¶ Procedāt. virtute huiꝰ ꝯſtitutiōis ⁊ ꝑ h̄ patet ꝙ ſi ſubdi ti de ꝓceſſu iniq̄ epi vellēt ꝯqueri corā dio. loci nō poſſent cū ꝓpter neceſſitatē ex pulſionis hec ꝯſtitu- tio cōtcet ſibi locum et par in parē ⁊c̄. de elec. innotuit. ſi tam̄ alias ꝑter caſuꝫ quo ſedere alias cedere pōt ſibi ꝑ hāc ꝯſtitu- tionem ibi delinq̄ret bn̄ coḡſceret dio. iij. q. vi. c. i. de rap. c. i. Quid de mioꝛe ꝑla- to hn̄te iuriſdictionē in loco ſcripſi pꝰ Jn no. ⁊ hoſti. de maio. et obe. cū inferioꝛ.
c ¶ Sanc. Sūme fu- it neceſſariꝰ iſte. §. vt aliq̄s fructꝰ ex ſupio ribus haberetur.
d ¶ Cōtra ipſoſ. no. qꝛ dato ꝙ epi expul- ſi ꝯ alios vel c rca alia poſſent ꝑ ſe vl̄ ꝑ alios iuriſdictionem in ſuis dioce. exerce re. ſatis eſt ꝙ ꝯ illos non poſſint vt locuꝫ habeat ꝯſtitutio.
e ¶ Sup his. ſuper aliȷs ḡ ipſoꝝ aſſertio

nequerintᵃ ꝓcedāntᵇ nihilomi- nus ꝓut ſupiꝰ eſt expꝛeſſum. Sane ſi ꝑdicti epi aſſeruerint ſe nō fuiſſe auſos ꝑfatoſ expul ſores ꝯſiliarios vel fautores ꝑſonalit̄ vel ad domū aut pu- blice vt ꝑmittit̄ in eoꝝ eccleſia cathedrali citare vel ipſoſ ma licioſe ꝑſtitiſſe impedimentuꝫ ne ꝑ eoſ potuerit ſic citari. aut ꝙ i ſuis dio. iuriſdictionē ꝑ ſe vel ꝑ aliū ꝯtraᶜ ipſos exercere nequeāt vel n̄ audēt. ſtari ſu- perᶜ his volumꝰ aſſertiōibusᶠ eorū dē. iſtis diſtrictiᵍ iniūgē- tes ſub interminatiōe diuini iu dicij ne circa ꝑmiſſa ꝯtra ꝯſci- entiā ꝗcꝗ mēdacit̄ aut dolo- ſe aſſerāt vel cōfingāt. ¶ Eo- rundē aūt epoꝝ ſnīas ⁊ ꝓceſ- ſus quos in ꝑmiſſisʰ caſibꝰ in alijſ dioceſibꝰ duxerit faciēdoſ

ni non ſtabitur vnde ſi dicant loca ad que citant illos eis fo- re ſecura in hoc eis non creditur cum hoc non ſit de hic expꝛeſ- ſis. Eadem ratione non creditur ſi dicant loca i quibus pro- cedūt eſſe viciniora in q̄bꝰ poſſint tute manere ⁊ ꝓceſſus fa- cere ⁊ citati venire. Jtē nec credit̄ eis in eo ꝙ dicāt aliquem expulſorē ꝯſiliariū vel fautorē. ille tn̄ cui h̄ impingit̄ hꝫ ſe ſu- per eo defendere. ⁊ ſic intelligas ſupradicta.
f ¶ Aſſertio- nibꝰ. h̄ multa ſpālia ꝙ credit̄ aſſertiōi iudicis. Jtē ꝙ credit̄ ſi ne iuramēto ⁊ ꝙ vni ſoli ⁊ in cauſa ꝓpꝛia. regularit̄ ꝯ. de ꝓ- ba. qm̄. de teſti. veniēs. ⁊ c. licet. ⁊ c. nup. vbi de h̄. ⁊ de ꝯſe.
g ¶ Conſciam. ꝯcoꝛ. de di. iij. ꝑuulos. iiij. q. i. nullus cū ſi. renū. niſi. in fi. de vo. c. fi. de reſcrip. ſtatutū. §. aſſeſſorē. li. vi.
h ¶ Premiſſis caſibꝰ. ḡ alios ꝓceſſus vicini nūciare nō tenē tur. ꝯ. xi. q. iij. cure. de treu. ⁊ pa. c. i. So. patet ꝑ lr̄am ſeq̄ntē Nā factos in alienis dioc̄. ex ꝑdictos caſus exeq̄ nō tenet̄ fa-
i ¶ Ab eis. n̄ videt̄ ḡ ſufficere ctus in ꝓpꝛijs ſic vt in ꝯꝛijs. ꝙ req̄rat̄ a tertio etiā cuius interſit.
k ¶ Req̄ſiti. ſi. de fo. compe. poſtulaſti. c. ti. romana. ꝟ. fi. li. vi. eps req̄rēs illos n̄ faciētes punire n̄ poſſet. aget tn̄ coram illiꝰ ſupioꝛe vt illū cogat ⁊ puniat. de iurepa. nullus. niſi iu- ſtam hr̄et cauſam nō ꝑendi vt qꝛ notoꝛie ſunt iniuſti. de of. de
l ¶ Quātīcūꝗ. etiā cuiꝰ initij leg. ſi qn̄. de of. le. ſtuduiſti. vel ꝯꝛij ſit memoria qꝺ alias releuat ab onere ꝓbādi tituluꝫ
m ¶ Habētibꝰ. hn̄t. n. q̄nꝗ inferiores in de ꝑſcri. c. i. li. vi. loca vel in ꝑſonas epalē iuriſdictionē vel q̄ſi. ꝺ pui. abbates
n ¶ Ut ꝑdicit̄. dat intelligere ꝙ ſi alias int̄ ſubdi in fi. li. vi tos ipſoꝝ dio. iudicarēt hn̄ ꝑ taciturnitatē ⁊ tpis lapſum eis ꝑ iudicari poſſet. ſed iſto caſu cū h̄ faciūt iuris auc̄te dio. nul- la negligētia ꝑt aſcribi. ḡ nec ꝯ ipſos ꝑſcribi.
o ¶ Generet̄. qn̄ exercens iuriſdictionē in loco vel in certas ꝑſonas vel cauſas acq̄rat poſſeſſionē illiꝰ generalē vel ſpālē. et qn̄ ꝑſcribat ſatis ſcripſi poſt Jnno. de capel. mo. c. ij. ⁊ de

hoc i ſpe. ꝺ iuriſ. om. iu. ad fi. ꝟ. illud etiā. ⁊ ꝺ ꝑſcrip. §. i. ꝟ. ſed pōe miles.
p ¶ Cauſa. ſe ſūmat.
Bn̄ficiali. compꝛehēdit mioꝛa ⁊ maioꝛa bn̄ficia ⁊ ꝑbēdas. de h̄ de reg. iu. c. i. li. vi. in nō bn̄ficialibꝰ aūt nō hꝫ h̄ locū etiā ſi de eccleſia vel de ꝓpꝛieta- te ſit q̄ſtio. fa. qꝺ di- xi. ꝫ. c. cō. de iud. diſ pendioſam ſup ꝟbo beneficijs.

denūciēt ſeu denūciari faciāt ꝑ ſuas dio. cōuicini epi. cū ab eisⁱ fuerit req̄ſitiᵏ. ¶ Per pre miſſa quoꝗ nullū ex trāſcurſu tpis q̄tīcūꝗˡ vl̄ aliaſ quoquo mō locoꝝ dio. vel alijs q̄buſ- cunꝗ iuriſdictionē hn̄tibꝰᵐ in locꝭ ꝑmiſſis in q̄bꝰ predicti epi ſic expulſi iuriſdictionē vt pre dicit̄ⁿ exercebūt ꝑiudiciū gene returᵒ. ¶ Clemēs. v. i cō. vie.

De cā poſſiōis ⁊ ꝓpꝛietatis.

Cauſaᵖ beneficialiᵠ ꝑ appellationemʳ adˢ ſe. ap. legitime de- uolutaᵗ tam appel- lanti q̄ꝫ appellatoᵛ licere decer nimus nedum petitoꝛium ſed et poſſeſſoꝛium intentare. ⁊ in ſpoliantisˣ odium ante cauſe concluſionemʸ ſuſpendereᵃ pe-

q ¶ Per appel. foꝛti us ſi ꝑ q̄relā. videba tur aūt ꝙ illud ſoluꝫ ſup q̄ ap. erat eſſet ꝑ appellatiōis iudiceꝫ cognoſcendū. vn̄ co- ram iudice ap. nō fit reconuētio. de h̄ ſcri pſi de mu. pe. c. i. co- gnoſcat ergo id ſolū ſup q̄ appellat̄ ſiue an̄ ſniaꝫ fuerit appel latū. ad h̄. ꝭ. ꝺ ap. ap- pellanti cū ſuis con- coꝛ. ſiue a ſnia. ij. q. vi. ad fi. ſiue ex iudi- cium. de ele. vt circa li. vi. Sꝫ ex q̄ deuolu ta eſt cauſa ꝑ decre. i. de ele. li. vi. nō ex- pectato ap. euentu voluit papa h̄ licere et h̄ ꝓbat ꝟ. ꝭ. decer- nimus. ꝑ qꝺ rn̄det ad iura ꝑdicta. Pōt etiam dici ꝙ dec. vt circa locū nō hꝫ cuꝫ quis ſuum proſequitur intereſſe. vt. ꝫ. c. cō. de ele. ꝯſtitutio- nem. in prin.
s ¶ Ad ſe. ap. Jn inferioꝛibus ergo ſecus.
t ¶ Deuoluta. ita ꝙ cā ipſa ē in curia ſm̄ foꝛmā decr. i. ꝺ ele. li. vi. vt qꝛ a legitime inꝑpoſita ē. c. ti. vt circa. ⁊ ap. ſit legitie inſinuata. vt i cle. ꝫ. de ele. cām. ⁊ ꝭ. debitū tps vt ibi. §. pe.
v ¶ Appellatio. vtrūꝗ eni eq̄lit̄ artat illa ꝯſtitutio. i. de elec. vtmꝗ. ḡ ſentiat cōmodū ſic onus. de reg. iu. q̄ ſentit. li. vi.
x ¶ Spoliātis. ꝑ h̄ patet ꝙ loq̄t̄ in poſſeſſoꝛio recuꝑande de poſſeſſoꝛio retinēde an intētari poſſit ꝑ eū q̄ petitoꝛiū intēta- uit illo pēdēte notaui ⁊ dixi. ꝫ. c. paſtoꝛalis ſup. iiij. glo. q̄ gl. in ca ꝑte q̄ dicit ante mediū ꝙ de poſſeſſoꝛio pōt redire ad iu dicium ꝓpꝛietatis reprobari videtur per hunc textū. Si eni ſpeciale hoc inducitur in odium ſpoliantis ꝙ ſuſpenſo peti- toꝛio tranſitur ad poſſeſſoꝛium. ergo id non licebit in caſu cō uerſo in quo caſu ceſſat. Sed glo. dupliciter poteſt defendi. ſ. quia non dicit ꝙ ſit ſuſpenſo poſſeſſoꝛio redeatur ad petitoꝛi um ſed ꝙ de poſſeſſoꝛio inchoato reditur ad petitoꝛiū quod poteſt intelligi renunciato pꝛioꝛi iudicio. Jtem volens dice- re ꝙ ſuſpendi ⁊ pendere poſſit poſſeſſoꝛiū. dicet hoc ſpeciale hic addi in cauſa appellationis vt dixi in glo. foꝛtius vt qꝺ ibi olim non licuiſſet hodie liceat in odium ſpoliantis.

y ¶ Concluſionem. que licet fieri poſſit vt hic. tamē in his be neficialibus poteſt omitti. ꝭ. de verbo. ſignifica. ſepe contin- git. facta ergo concluſione hoc non licebit. quod verum pu- to niſi in caſu decre. paſtoꝛalis. in fi. ꝫ. eo. vt ſicut hoc in alijs cauſis beneficialibꝰ tunc liceret. ſic ⁊ in iſta ſaltem eo caſu q̄ ſuſpendit petitoꝛium inchoatum a ſe in quo loquit̄ illa decr.

a ¶ Suſpendere. ſine metu ꝯdemnationis expenſarū. v. dixi eo. ti. paſtoꝛalis. ſuper verbo agi poteſt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf